

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q.B/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 143 JAFFNA, FRIDAY, 4 & 11th MARCH, 1983 No. 9 & 10

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

The Vaddukoddai Seat

Dr. Neelan Tiruchelvam, has been nominated by the TULF for the Vaddukoddai Seat in Parliament; which had remained 'de facto' vacant since the death of Mr. T. Thirunavukkarasu.

Dr. Thiruchelvam, is an alumnus of Harvard University and son of former Solicitor General and Minister of Local Government, Mr. M. Tiruchelvam. He was the TULF nominee to the Presidential Commission on "Devolution".

The seven-man TULF Nomination Board met at Tellippalai and decided on filling the vacancy by nomination and not by by-election.

Renewing Old Ties

Dr. & Mrs. W. R. Holmes arrived with Miss Dorothy Appleby, our former missionary and twelve others on the 12 of January. That evening they hosted a group of Jaffna College alumni at the Hotel Taprobane at dinner, then toured Sri Lanka and visited various parts of Jaffna and were hosted for lunch with a Cultural show at Uduvil, and tea at Jaffna College.

Mrs. Holmes and Miss Dorothy Appleby spent a longer time at Jaffna as guests of the Principal of Uduvil Girls College. Dr. Holmes is now in charge of a small Quaker Church in US and is obviously enjoying his work with the 25 strong congregation.

Our Partners in Mission

Rev. & Mrs. David Shire are our partners in Mission from Rhode Island. They spent about three weeks in Colombo, and are now in Jaffna living at Jaffna College and will be visiting almost all the churches in Jaffna Diocese.

Their daughter Barbara is enrolled as a student in the London O.L. class at Jaffna College.

They have already had several social and speaking functions at the College and Church.

A Missionary Artist

Mr. Joseph Kaimapparamban, a pioneer in "Katha Prasangam" (கதாபாசங்கம்) has presented to Prime Minister Indira Gandhi a book containing two one-act plays on the theme of the Biblical stories of The Good Samaritan and the Prodigal son.

He received a gold medal from Jawaharlal Nehru in 1950 during the Jubilee celebrations at Kerala of the "Kalamandalam" — a cultural organisation encouraging the art of "Katha Prasangam."

Mr Kaimapparamban, a Catholic aged 52, is the present Chief Producer, All India Radio, Trivandrum.

One poetic story which Mr. Kaimapparamban has chosen for

Jaffna College

The Academy

The Annual Dinner of the Jaffna College Academy came off on 17-2-83 in the Otley Hall. K. Muraleetharan, the President presided. Prof. John Walter Bicknell and Mrs. Bicknell were the Chief Guests. Some of the guests at the Dinner included students of the Bicknell era.

The London Advanced Level Union

The London Advanced Level Union Dinner took place on 19-2-83. Covers were laid for 125. Suresh John, the President presided. The Guest of Honour was Mr. T. W. Rajaratnam, former Supreme Court Judge. The distinguished guests present at the Dinner included the Bicknells, the Shires Rev. Eric Gass, of the UCBWM Mr. Devanesan Nesiiah, the Government Agent and Mrs. Nesiiah, the Principals of St. John's College and Uduvil Girls' College, the Rector of St. Patrick's College and Mr. T. Pathmanathan, C. C. S.

The Alumni Association

The Executive Committee of the Jaffna College Alumni Association (Colombo Branch) entertained Prof. John Walter Bicknell and Mrs. Bicknell at the home of Mrs. Eva Boniface on 13-1-83. The Bicknells also met a group of Jaffna College Alumni at a Dinner at Hotel Taprobane on 12-1-83. The Holmeses were also present at this Dinner. The Alumni Association (Parent Branch) entertained the Bicknells at Tea on 22-1-83 which was Mr. Bicknell's 70th Birthday.

Bicknell Memorial Trophy

The award of a Bicknell Memorial Trophy, donated by the Jaffna College Alumni Association, as a Challenge Cup to the Winners, was the highlight of the Jaffna College — St. Patrick's Soccer encounter on 21-1-83 on the Bicknell grounds at Vaddukoddai. Pigeons and balloons were released on this occasion after the Chief Guest, Prof. Walter Bicknell returned to the pavilion after starting the match with a kick-off.

A Memorable Sojourn

Prof. Bicknell and Mrs. Bicknell will, in the course of the next few weeks leave the island. They have had a hectic schedule at Jaffna College. In addition to the several school functions at which they have participated at Jaffna College, Prof. Bicknell has been teaching English to a University Entrance Class. He is scheduled to deliver the Bunker Memorial Lectures at Trimmer Hall on 22-3-83 on the subject: "Reflections on the Humanities in a Democratic Culture".

his Kathaprasangam is "Mary Magdalene" by Vallathol.

Malcolm Muggeridge

"I don't want to live up to 90 or 100: I haven't been melancholy about the prospect of dying. From the time you become conscious you are living, there is only one absolute certainly that is death, which makes life very interesting". These comments have been reported as having been made recently by Malcolm Muggeridge, Journalist Author, traveller and debater who celebrates his 80th Birthday on 24-3-83 in his cottage on the edge of a Sussex village.

The third of five sons of a lower middle class family, he was raised in the South London district of Croydon.

Muggeridge's "trade-marks" have been wit, ego, and invective against establishment heroes. "The most dangerous passion in man is his quest for world power" he once said "We have had a basinful of it. Hitler, Mussolini, Stalin, Roosevelt, Churchill what a Prize Collection!"

He is now working on the third volume of his book "Chronicles of Wasted Time".

But the struggle with Christianity it is said, is now over. His 1969 best-seller, "Jesus Rediscovered" is according to a commentator "among the most publicised religious Odyssey of modern times".

Muggeridge has 3 children and 9 grand children. He has been in Sussex now for 20 years or more, leading an abstemious life. He has given up smoking and drinking because in his own words the old people much choose between "sainthood and suicide".

He despises Television which he says is a fantasy which destroys thought which made him a national figure.

According to Muggeridge's Biographer, Ian Hunter, the veteran journalist (Muggeridge) has now learned to see beyond the world inclined neither to rage at its injustice nor "delude himself with hopes for its betterment".

Inter-City Express

The Inter-City Express from Colombo Fort was inaugurated in March 7. The Express train, plying from Colombo Fort to Kankesanthurai will have only two halts at Anuradhapura and Jaffna and will take six hours and ten minutes.

A one-way ticket costs Rs. 74-50 and a luxury seat Rs. 151-90. But Railway warrants could be used. Departure from Colombo will be on Mondays, Thursdays and Saturdays at 5-45 a.m. and from Kankesanthurai on Tuesdays, Fridays and Sundays at 5-40 a.m.

Seats will be have to be booked ten days in advance in Colombo or Anuradhapura or Jaffna.

IN MEMORIAM

TO
THE TREASURED MEMORY
OF
Alice Mathurammah
(Beloved wife of
the Rt. Rev. S. Kulandran)
Died 8th March 1974

**William Mather
Memorial Women's Centre
ANNUAL FESTIVAL**
Monday 21st March 1983

Programme
2-30 p. m. Praise Service -
Uduvil Girls' College
3-00 p. m. Tea. Public Meeting
4-00 p. m. Sale

Chief Guests:
Rev. & Mrs. David Shire

**William Mather Memorial
Women's Centre,
Maruthanamadam**
Applications are invited
for the post of
Resident Manager

Protestant Christian with experience in the running of Hostels for Girls and with a working knowledge of English is required.
Apply before 31st March, '83 to

**The Secretary,
Board of Management,
20, St. Peter's Lane,
Jaffna.**

**JAFFNA COLLEGE
Bunker Memorial Lectures
1983**

"Reflections on the Humanities
in a Democratic Culture"

By:
Professor John Walter Bicknell

at
Trimmer Hall, Jaffna
on

Tuesday 22 March, 1983

at
6.00 p. m.

All are cordially invited.

Jaffna College,
Vaddukoddai.

IN BRIEF

O The National Council of Churches in India has a new General Secretary — Mathai Zachariah. He succeeds M. A. Z. Rolston who resigned to become Bishop of Chandigarh in the United Church of North India (CNI).

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
[திது ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குதததததததததத இழிவாம்]

தாரகை ஒளி

மாற்றம் செய்ய வேண்டியதனை மாற்றிக் கொள்ளத் தைரியத்தையும் மாற்றம் செய்ய முடியாததனை ஏற்றுக்கொள்ள மனோதிடத்தையும், இரண்டுக்குமுள்ள வேற்றுமையைப் பகுத்தறிய ஞானத்தையும் தந்தருள்வாய் ஆண்டவனே,
— நெய்தோட்ட ரீபர்.

மலர் 143] 4—3—83, 11—3—1983 [இது 9, 10

மீண்டும் விலைவாசி ஏற்றம்

மீண்டும் விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன. மா, மண்ணெய், பெட்ரோல், பால்மா, பஸ் கட்டணம் ரயில் கட்டணம் எல்லாமே மேலே போகின்றன. அபிவிருத்திக்காக நாடு கடினமாக உழைக்கிறது. உலகச் சந்தையின் விலை உயர்வுக்கு நாம் என்ன செய்வது என்றெல்லாம் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் நாட்டில் உழைக்கும் ஏழை, மத்தியதர வகுப்பினரின் வாழ்க்கைத் தரம் நாள்தோறும் இறங்கிக்கொண்டே வருகிறது. இன்று ஆயிரம் ரூபாவுடன் குடும்பம் நடத்துவதென்பது ஒரு செப்படி வித்தைதான். "ஒரு நாள் கழிந்தது" என்ற வெற்றிப் பெருமூச்சுடன் நித்திரைக்குச் செல்லும் குடும்பங்கள் ஏராளம், ஏராளம். "சேர் நிச்சயமாய் நாளைக்கு" என்று கடன்காரருக்குத் தவணை சொல்லி காலத்தைக் கண்ணிரில் கழிக்கும் குடும்பங்கள் எத்தனை?

நாடு அபிவிருத்தி அடைகிறது. தொழில்கள் வெளிநாட்டுப் பிரயாணங்கள் அதிகரிக்கின்றன. செல்வந்தர்கள் சிறப்பாக வாழ எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன.

இந்த நேரத்தில் "இன்பம் என்ற சொல்லைக் கேட்டதுண்டு, அது என்னுவது எங்கள் வீட்டுப் பக்கம் வந்ததுண்டோ" என்று வேதனைப்படும் ஆண்டகைப் பெண்களை, குழந்தைகளை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

காலம் மாறுகிறது. அரசாங்கங்கள் மாறுகின்றன, புதிய தொழில்கள் தோன்றுகின்றன. நாட்டில் சுபிட்சம் மலருகின்றது. ஆனால் மத்தியதர வர்க்கத்தையும் ஏழை மக்களையும் கண்ணோக்கிப் பாருங்கள். "பொங்கல் பிறந்ததாலும், தீபம் எரிந்ததாலும், ஏழைகள் வாழ்வது கண்ணிரிலே" என்பது அவர்களின் இக்கட்டான நிலையாக இருக்கிறது. புதிய திட்டத்தில் 1000 ரூபாவுக்கு குறைவாக ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு 100 ரூபா அதிகரிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது யானைப் பசிக்கு சோளப்பொரி போன்றது என்று கூறத் தேவையில்லை. அரசினர் எல்லோரும் வயிற்றைக்கட்டி வாயைக்கட்டி வாழ ஆயத்தமாக வேண்டும் என்று கூறிவருகின்றனர். இதுவரை மத்தியதர வர்க்கமும் ஏழைமக்களும் எப்படி வாழ்ந்தார்கள்.

மத்திரி நமது மாதகர் தள்ளில் மாதம் மும்மாரி மழை பொழிகிறதா என்று கேட்ட பண்டைக்கால மன்னர்கள்தான் நமக்கு ரூபகத்திற்கு வருகின்றனர்.

செய்திச் சிதறல்

சாரணர் இயக்க
வடபிரதேச ஆணையாளர்
காலமானார்

சாரணர் இயக்க வட பிரதேச ஆணையாளரும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியருமான திரு. க. சசிதரனந்தன் அவர்கள் சென்ற புதன் கிழமை 2-8-83 காலமானார். அனுராதபுரியில் நடைபெற்று வந்த சாரணியர் ஐம்புரியில் கலந்து கொள்ளச் சென்ற சமயத்திலேயே அவர் மாரடைப்பினால் காலமானார். அவர் ஆசிரியர்களினதும் மாணவர்களினதும், பெருமக்களினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். அவ்வுரிசின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொண்ட மக்கள் தொகையே அறங்குச் சான்று.

வட்டுக்கோட்டையில்
அமெரிக்க அறிஞர்

ஜப்பானில் பணி புரியும் அமெரிக்க மிஷனரியாகிய நிச்சரீட் பஸ் Ph.D அவர்கள், வட்டுக்கோட்டையில் ஐந்து வாரங்களைச் செலவிட வந்துள்ளார்.

அவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூல் நிலையத்திலும், பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்திலும் இந்த — கிறிஸ்தவ கண்டனப் பிரகடனங்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வார். அடுத்த செவ்வாய்க்கிழமை 8-2-83 அன்று மீட்டர் மண்டபத்தில்கு வாழ். கிறிஸ்தவ ஐக்கிய சங்கத்தின் ஆதரவில் இவர் சொற்பெருச்சாரத்துவரை எனத் தெரிகிறது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக
மாணவர்களுக்கு
ஒரு வேண்டுகோள்

1. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் வட பிராந்தியத்திலுள்ள சிமெந்துத் தொழிற்சாலைக்கு அடுத்த மிகப் பெரும் ஸ்தாபனம் ஆகும்.
2. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு இளைஞர்களுக்கு — பெரிதும் இப்பிராந்தியத்தின் திறமைசாலிகளை, என்னுடைய குழுக்கு உயர் கல்வி கண்டுவதே பிரதான செயற்பாடாகும்.
3. இப் பணிக்கான செலவு ஒரு நாளைக்கு ஏறக்குறைய ரூபா 45,205/- ஆகும்.

பிரத்தியேகக் கல்விக்கு வரையறை விதிக்கப்படல் வேண்டும்

— திருமதி அ. ஞானசீலன், சாவகச்சேரி —

பிரத்தியேகக் கல்வி முறை நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் நடந்த சில ஆண்டுகளாக பல்பிப் பெருகிப் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் கல்வியை காரிகள், ஆகியோரின் கவனத்தை ஈர்த்து நிற்கின்றது.

இத்தகைய முறை அவசியம் தானா? இதன் பயனைப் பாரிப்புகள் எப்படிப்பற்றி நடுநிலைநிலை ஆராய்தல் எதிர்பார சந்ததியினரின் முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமாகும்.

சமூகச் சூழ்நிலை, பொருளாதார அமைப்பு, பாடசாலைகளின் பங்கு, மாணவர் நிலை, ஆசிரியர்களின் அறிதல், கல்வி வளர்ச்சி பாடத் திட்டம் பரீட்சை என்பன போன்ற பல்வேறு கிடயங்களை யும் கையமரக்க கொண்டு இக்கல்வி முறையின் ஆராய்தல் ஒரு பயன்தரும் முயற்சியாகும்.

இற்றைக்கு முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் நிலைய கல்வி சமூக பொருளாதார சூழ்நிலைக்கும், தற்போதைய சூழ்நிலைக்கும் மிகுந்த வேறுபாடுண்டு. தொழில் வரம்பு, உயர்கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்பு என்பன தற்போது நெருக்கடியினைத் தோற்றுவித்தன. முன்பு கல்வியில் நாட்டமுடையவரே பெரும்பாலும் கல்விக்கூடங்களை நண்ணிக் கற்றனர். ஏனையோர் ஆரம்ப கல்வியை முடித்த பின்னர் தம் ஆற்றலுக்கு இசைந்த பயன்தரும் முயற்சிகளைச் செய்தனர். நாளடைவில் நாட்டிலுள்ள பாடசாலைகள் பன்மடங்கு அதிகரித்தது. பாடசாலைக்குச் செல்லும் மாணவர்களைத் தோகை எதிர்பாராத அளவு அதிகரித்தது. மாணவர்களைத் தோகை அதிகரித்ததால் ஆசிரியர்களுக்கு வேலைப் பளு கூடியது. பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுடன் பெருகி உள்ள வேலைச் சுமையின் ஈடு செய்து கடைமயமாற்ற ஆசிரியர் இடர்ப்படுகின்றனர். ஆசிரியர்களை மாணவர்களிடமிருந்து தனிப்பட்டு உவனம் செலுத்துதல் கடினமான விடயமாகும். தகுதியும் திறமையும் உள்ள ஆசிரியர்கள் தம் தொழிலில் உயர்ச்சி பெற முடியாத நிலை நிலவுகின்றது. வழங்கப்படும் வேதனைக் குறைவாலும் சமூகத்திலுள்ள பொருத்தமான நிலைப்பைப் பெற முடியாத காரணமும் ஆசிரியர்கள் விரகதியின் விளிம்புக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். வெளிநாடுகளில் ஆசிரியர்கள் வேலைபெற்றுச் செல்ல முயற்சிப்பதால் இவ்வுண்மை தெற்றெனத் தெளிவாகின்றது. ஆசிரியர்களின் வெளியேற்றத்தால் மாணவர்கள் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களை நாட வேண்டிய அவசியம் எழுகின்றது. பாடசாலை யில் போதிக்கப்படும் பாடங்களுக்கான பாடத் திட்டங்கள் விரிவடைந்துள்ளன. புதிய பாடங்களுக்கான பகுதிகள் பெரிதும் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக முன்பு சரித்திரம், புவி யியல், குடியியல் என மூன்று பாடங்களை மூன்று ஆசிரியர்கள்

ளால் கற்பிக்கப்பட்ட பாடங்களைத் தற்போது ஒரு தொகுக்கப்பட்டு சமூகக் கல்வி என்ற தனிப்பட்ட மாக கற்பிக்கப்படுகின்றது. விஞ்ஞானம், கணிதம் ஆகிய பாடங்கள் பாடப் பகுதிகள் விரிவாக்கப்பட்டு சில மாணவர்க்கும் ஆறும் வகுப்பினருக்கு பத்தாம் வகுப்பு வரையும் கற்பிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. முன்பு மாணவர் தொகுதியில் ஒரு சிறு பகுதியினர் கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களை ஒதுபதாம் பத்தாம் வகுப்பில் கற்றனர். பெரும்பாலான பாடத் திட்டங்கள் அளவிதும், ஆழத்திலும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது பாடப்போதனை சிக்கலானது என்பது தெளிவு.

கல்வி வசதிகள் அதிகரிக்கப்பட்ட பின்பு பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை மேல் நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்ற விருப்பினால் அவர்கள் பொறியியலாளர்களாகவோ, வைத்தியர்களாகவோ, கணக்காளர்களாகவோ உயர்ச்சியடைவதென எண்ணுகின்றனர். உயர்ந்த குறிக்கோள்தான். எல்லோரும் அந்நிலையை எய்த முடியுமா? இஃது நடைமுறைச் சாத்தியமாகுமா? சிலரும் சரிவரவசராக அனுமதி கையப் பெற முடியுமா? சில பிள்ளைகளின் இயல்பான புத்திக் கூர்மை ஆற்றல் என்பவற்றை சித்தையிற் கொள்ளாத எல்லோரும் ஒரே நிலையை அடைய எண்ணச் சரியா? சில தொழில்களில் மத்தியத்தையும் அறிந்து எத்தொழிலும் சமூக சேவையே எனக்கொண்டு தம் ஆற்றலுக்கேற்ற தொழிலினைத் தெரிந்தெடுக்க ஆசிரியர்கள் பெற்றிருக்கின்றவர்களை இனஞ் சந்தியினரை நெறிப்படுத்தல் அவர்களை தலைவராக கருதும்.

பிரத்தியேகக் கல்வி மாணவர்களுக்கு அவசியந்தானா? சிலராக மாணவர்களுக்கு அவசியமானதே. உடல் உள ரீதியாக பரிப்படைந்த மாணவர்களை, தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் நீண்ட காலம் கற்றவரான பாடசாலைப் போதனை யைப் பெற முடியாதோர் பிரத்தியேகக் கல்வி முறையினால் பயனடைவர். பிரத்தியேகக் கல்விச் செலுத்தி மாணவர்களைக் கற்கும் பாடத்தில்தேர்ச்சியடைவர் செல்வதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். மாணவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் கவனித்து அவர்களுக்குப் பாடம் சம்பந்தமாக ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளை கவனதரல் அவர்கள் கல்வியில் முன்னேற பெரும் வாய்ப்புண்டு.

பிள்ளைகளின் வேண்டுகோளைப் பேரிலும் பரீட்சையில் கித்தி கடைபிடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்குடனும் பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளை மிக்க பொருளாதார நெருக்கடியின் மத்தியிலும் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களுக்கு அனுப்புகின்றனர். அத்தகைய சிரமத்திற்கு நிவரணமான பயன் உண்டா? மாணவர்கள் கூந்தலான கயசத்தினைத் தவிர்ப்பதற்கான காலத்தைக் கழிப்பதற்காகவும் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களை நாட முண்டா? இத்தகைய கல்வி நிலையங்கள் யாவற்றிலும் பாடப்போதனை நகர்த்த தாரதரமுள்ள ஆசிரியர்களாக மேற் கொள்ளப்படுகின்றனவா? இவற்றால் சில மாணவர்கள் நன்மய பெறுவதெனத் தீர்மானமடைய வழி உண்டாக்குமா? அவர்கள் பரிலும் நிலையங்கள் பொருத்தமான காரதார வசதிகளைக்

4. ஒரு நாளை வேலை நிறுத்தம் அல்லது பிஷ்கெரிப்பு என்பதன் பொருள்

அ) ரூபா 45,205/- விரய மாவது.

ஆ) ஆற்றல் சூழ்நிலை சூழ்நிலையுடன்கூட கல்வியின் தரம் மோசமசைப் பாதிக்கப்படுதல்.

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

Reminiscences

[Speech delivered by Mr. I. P. Thuraiaratnam at a reception accorded to Prof. John Walter Bicknell and Mrs. Bicknell by the Jaffna College Alumni Association on 22-7-83]

I feel greatly privileged to have been asked to say a few words on this felicitous occasion to welcome John Bicknell (Jr.) to the home of his childhood at Jaffna College and the scene of his illustrious father's labours. We are also happy that Mrs. Bicknell is present with us. We welcome her warmly.

In the first place let me wish John, on my own behalf and on behalf of all those assembled here, a very happy birthday and many happy returns. The 70th birthday is a significant landmark in the life of any person. This one will be specially memorable for John as he is celebrating it here at Jaffna College among his father's friends and among the people whom he served.

It is very difficult for one not to be reminiscent on such an occasion. The event and the environment are conducive but I shall try to be brief if it is possible for a man of my age to do so. I suppose the Secretary of the Alumni Association, the Rev. S. Manopavan, took a calculated risk in asking a person like me to speak. I remember John as a little boy hanging on to the coat-tails of his father and going about the campus. He even used to come and sit for the photographs of the Cricket and Football teams uninvited. Sometimes he would sit on the ground at his father's feet and at other times share the chair with him. I also remember the time when John Bicknell assumed work as Principal of the College. During the interregnum between Brown and Bicknell, Dr. Chas W. Miller acted as Principal in 1915. I joined the school at the beginning of the second term in May. Mr. Bicknell arrived during the Christmas holidays. At that time there was a wall with a gate in the middle running eastwards from the corner of Ottley Hall closing the gap in the quadrangle. When we returned to the school in January the wall had disappeared. Mr. Bicknell said Jaffna College was not a girls school. He demolished many walls. He pulled down old buildings and put up newer and better ones in their places until he transformed the whole plant and gave it a modern look.

For those of us who had the good fortune to study at Jaffna College during the Bicknell era the occasion brings many pleasant memories. John Bicknell was our great hero. He was not only an eminent educationist but also banker, builder, financier, preacher and orator. He was a towering personality and we at Jaffna College were proud of him. He was at his best while making speeches. When he started speaking everybody got ready to laugh his sides out. He was so humorous. His jokes live after him. He reminded one of Abraham Lincoln. He had the same humour and humanity.

James Joseph, Additional District Judge of Jaffna, was the Chief Guest at an Alumni Dinner one day. That was the first time he came to Jaffna College. While proposing the toast of the College he said, "Ever since I stepped into the portals of this ancient seat of learning this afternoon I have been greatly impressed by all that I have seen — the magnificent buildings, the spacious grounds, the beautiful hedges and so on and so forth." Bicknell rose to reply. "A judge was talking to a friend of his on the road and a milk-maid passed by. The judge stopped, looked at her and told his friend, 'What a beautiful girl'. The girl overheard this, turned round and remarked, 'What an excellent judge'. The joke was not only appropriated but, what is more, looked casual. Like all great speakers he prepared his speeches well but made them look fortuitous. A reporter of the London Times was staying in the Savoy Hotel one day. At dead of night he heard some one declaiming a speech from the next room, 'Little did I imagine that I would be called upon to intervene at this stage of the debate.....'. The reporter peeped in to see Winston Churchill rehearsing in front of a mirror the speech he was going to deliver in Parliament the next day. However, the speech was reproduced in the Times the next day before it was actually made!

The site for the new University of Ceylon that was being proposed was hotly debated all over the country. It came to be known as the Battle of the sites. At an Alumni Dinner one day Mr. Bicknell proposed the Kovalam Site, next to the Kovalam Light House at Karainagar as the most suitable site! He spoke in an apparently serious vein and one of his arguments was that the undergraduates could study from under the light shed by the light house!

There was a student called Vijayararatnam from Araly North who was very good in sports and had represented the school for several seasons in Cricket and Football. But studies was not one of his strong points. One day, on the eve of a Prize Giving, he went up to the Principal and said, "Sir, I wish you could give me a prize tomorrow". Mr. Bicknell said nothing. But the next day at the Prize-Giving Vijayararatnam was astonished when the Principal called out, "M. Vijayararatnam, prize for long and faithful service"! No one could have contested that award. Here you see again the humanity of the great man. In both these respects — humour and humanity — John Bicknell resembled Abraham Lincoln, his great hero. Bicknell is a legend at Jaffna College as much as Lincoln is a legend in America. The Civil War was going against the Union and the tide could not be stemmed. Lincoln changed general after general but the Confederates under General Robert Lee continued to win. Finally Lincoln appointed General Grant and the Union won a significant battle. However the other generals sent a petition to the President complaining that Grant was drinking too much. Lincoln's reply: "Please let me know what

brand of whisky Grant drinks. I must recommend it to the other generals".

I was Physical Director of Jaffna College under Mr. Bicknell for seven years after Carl W. Phelps left the scene. Between 1931 and '34 we won the Jaffna Inter-collegiate championship in Track & Field Athletics twice in succession and Cricket once in 1934. I had a lot to do with Mr. Bicknell in this capacity. Mr. Bicknell was quite un-American in his love for cricket. He liked it as much as Phelps disliked it. Our cricket field was the open space in front of the present administration block. The approach road was not there. There were a number of trees in the field. Practically every fielder stood under the shade of a tree in the blazing sun. There was a tree at cover point, another at long-off, another at long-on and still another at square leg. Surely you can't play cricket and much less matches in a field like that. My business was to persuade Mr. Bicknell to cut down those trees one by one. Once I wanted to have the tree at cover-point cut down. Before going to the Principal I told Mr. Beadle, the Secular Agent, "I am going to see Mr. Bicknell. The moment he says yes you must be prepared with your men to cut down the tree without giving Mrs. Bicknell any time to stop it." Mr. Bicknell agreed and within minutes the men were laying the axe to the tree. Mrs. Bicknell saw this from the bungalow and came almost running and gave me and Mr. Beadle a telling off, "You won't let a single tree remain in the compound. It is so hot, we cannot live here". Mr. Bicknell watched the scene from the office verandah and laughed.

Once I told Mr. Bicknell, the only way the boys could improve their game was by watching great players play. There was going to be a match in Colombo between the M. C. C. and combined India-Ceylon team. I persuaded Mr. Bicknell to let me take our team to Colombo at school expense. I said our team was a good one and with this inspiration they might have a chance to win the championship. I also added that on our return on Monday I hoped not to find that tree at square leg. True enough the tree had disappeared. Mr. Bicknell kept his side of the contract and we ours by winning the championship that year.

The spirit of freedom and independence flourished under the benign patronage of John Bicknell. The atmosphere conduced to the free flowering of the human spirit. Few Principals would have put up with the unconventional ways and revolutionary inclinations of Handy Perimpanyagam. But John Bicknell knew that Handy Perimpanyagam was an uncut diamond. He encouraged him and Handy flourished. When Bicknell died, Handy Perimpanyagam left school. In his tribute to Mr. Bicknell at his funeral Handy's concluding words were, "There was a man sent from God and his name was John".

In 1923 some of us, K. A. Selliah, Sri Skanda Rajah and myself and the following year

Handy Perimpanyagam, S. R. Kanaganayagam and others from Jaffna College joined the Ceylon University College and became residents of Union Hostel where Prof. Suntharalingam was Warden. Brilliant boys from the well known public schools of Ceylon like Royal, St. Thomas', Trinity and Ananda were there. Among the outstation schools Jaffna College was the most outstanding. Trinity boys had the Frazer stamp, the Thomians the Warden Stone stamp and the Anandians the Kularatne stamp. But the Jaffna College boys had the Bicknell stamp — the mark of freedom and independence. In Jaffna, boys like S. Kulandran from St. John's, Raheem from Jaffna Central and Orator Subramaniam from Manipay Hindu came to Jaffa College for their finishing touches and then went to the University College having received the hallmark of the Bicknell stamp. Prof. Suntharalingam used to refer to this frequently.

The person behind the great man was of course his wife, Nellie Bicknell. She worked in the home front almost exclusively. She was a great cook and loved entertaining. She prepared in the home year after year the Brotherhood Dinner and the Alumni Dinner. We used to look forward avidly to these delicious meals. On my visit to the United States I stayed for the first ten days in the Barton Missionary Home in Auburndale, a suburb of Boston. This was a home for retired missionaries and Mrs. Bicknell was living there with many others. When I arrived at the Boston South Station one night, one Mr. Edward, a retired missionary from the Marathi Mission, waited for me at the end of the platform. He came up to me and showed me a picture of mine in the Morning Star and asked me if I was the person. Mrs. Bicknell had very thoughtfully given him the copy of the Morning Star and made sure that he could identify me. For the next ten days she looked after me solicitously. At every meal she would sit next to me and not give the chance to anybody else. She considered me her own. She would inquire by instalments about Sanders and Sundarampillai, Handy Perimpanyagam and Lyman Kuthungam, about the undergraduate hostel that was being built at that time. I was amazed to see how up-to-date she was on everything connected with Jaffna College. I went to see Prof. John Bicknell at Mamoreneck once. He was then at Cornhill. I don't know if I met Evangeline Bicknell then.

We are thrilled to have Prof. and Mrs. Evangeline Bicknell with us this evening. We are also delighted that they are going to stay at Vaddukoddai for a few months. We are sure they will enjoy their stay amongst us and carry away many happy memories of their visit. We remember with gratitude what the Rev. John Bicknell meant to Jaffna College and to many of us. We hold Jaffna College and John Bicknell very dear.

Thank you for your patient hearing.

Motor Accidents in Jaffna

There has been an unprecedented spate of motor accidents in Jaffna in the month of February this year. An Indian tourist, a mother of two, met with a fatal accident at Kilinochi when the mini-bus, chartered by the tourists crashed against a tree at Kilinochi. Mr. K. Thuraisingam of the Valuation Department Jaffna died on the spot on 26-2-83 when his car collided at Pallai with a Lorry transporting timber. A school girl of Vembadi was knocked down by a lorry and died in hospital, when along with other girls, she was crossing the road in front of Subas Cafe, Jaffna. Mr. Sivanathan, a Skantha Varadhyaya teacher while talking with some friends on the side of the road was knocked down by a mini-tractor whose driver is reported to have lost control of his vehicle.

The tempo of industrial activity in the country, building construction etc. and the proliferation of mini-buses, tractors and mini tractors need not necessarily mean loss of innocent lives. A callous disregard for human life is one of the alarming trends of modern civilisation.

People in Jaffna who have been for some time living on edge have now a new menace — the automobile menace. Are we coming to a state when there will be only two kinds of people — the quick and the dead, (or injured).

Pre-Budget Disclosures

In an interview to the *Sunday Observer*, Minister Ronnie de Mel has disclosed the following figures regarding Sri Lanka's economic realities (Sunday Observer 27-2-83):—

Total Expenditure (1983):—	Rs. 49,550 million
Recurrent Expenditure:—	Rs. 25,662 "
Capital Expenditure:—	Rs. 23,993 "
Revenue for 1983:—	Rs. 20,803 "
Total deficit:—	Rs. 28,852 "

The total revenue is not sufficient to meet the daily recurrent expenditure as salaries etc.

The Minister hopes to muster about 3000 million from tax and revenue proposals. The balance will have to be bridged by "local loans, foreign aid and a certain amount of commercial credit".

Allocations to District Councils

According to news reports, the government has made the following allocations in the Budget Estimates for the District Councils:—

Colombo:—	Rs. 42,500,00
Kandy:—	Rs. 37,500,00
Kurunegalle:—	Rs. 35,000,00
Jaffna:—	Rs. 27,500,00
Mannar:—	Rs. 2,500,00
Vavuniya:—	Rs. 2,500,00
Mullaitivu:—	Rs. 2,500,00
Batticaloa:—	Rs. 10,000,00
Amparai:—	Rs. 12,500,00
Trincomealee:—	Rs. 7,500,00

A Stimulating Festival

Over two hundred Christian communicators from all over India attended the *Festival of Performing Arts and Literature* held in Jabalpur. The theme of the Festival was "Sing unto God a new Song".

Father Francis Barboza, a Roman Catholic priest of India who has done highly creative work to express Christian concepts by adopting a combination of Bharatha Natyam and Carnatic Music, gave an outstanding performance and also an exposition on this subject at the Festival. He pointed out the rich cultural heritage which is awaiting us to be utilised for fulfilling the Christian Mission.

The theologians at the Festival saw no objection to using Indian Art forms to communicate Christian themes provided blind adaptation and imitation are avoided.

Indian Christian poets as Narayan Vaman Tilak, Krishnaswamy Pillai, Vedanayagam Sastriar and Purushotham Chowdhari were remembered on this occasion and so were the Indian Christian theologians as Chenchiah, Chakkari, Appasamy, and Brahma Bandhar Upadhyaya.

Dr. A. P. Nirmal, Principal of the Theological College at Poona giving the Keynote address at the Festival said that Art, art-forms, and culture are not means and media for proclamation and communication of the Gospel but they are an integral part of that process through which the Gospel is understood comprehended, appropriated and realised in new ways.

Personal

Director Emeritus of the Jaffna College Technical Institute Mr. S. Rajanayagam is leaving for India on Monday the 14th March '83, to participate in an International Symposium on advances in Electronics Technology and its role in enhancing productivity in various sectors of economy. This is being organised by the Electronics Commission of the Government of India for the United Nations Industrial Organisation and the Asia Electronics Union.

It will be held in Vigyan Bhavan in New Delhi from 15th to 18th March. Mr. Rajanayagam is to read a paper on Electronics Technology Transfer in Sri Lanka.

* * *

Mr. G. J. Gunasegaram has been successful at the final examination of the I. C. M. A. held in London. Mr. Gunasegaram was an all-round student at Jaffna College being the President of the School Council, captain of the Soccer, Hockey, Cricket and athletic teams of the College, and was also captain of the All Jaffna School Cricket team which played against the visiting Under 19 Pakistan team.

He is the eldest son of Mr. G. J. Jeyasingam, the Chief Clerk of Jaffna College, and Mrs. Jeyasingham of Vaddukodda.

Appreciation

Miss Kirubai Mathiaparanam

The death of Miss Kirubai Mathiaparanam, Principal Emeritus of the Pandaterrupu Girls' School, Jaffna occurred on 2-2-82. She was the eldest daughter of the late Mr. & Mrs. Mathiaparanam of Manipay. Her father, two sisters and brother were all Educationalists. History also records that she was the grand daughter of the late Dr. William Paul founder of the present Jaffna Civil Hospital which he eventually handed over to the government. Her uncle, the late Dr. S. C. Paul was the first Ceylonese Surgeon at the Colombo General Hospital and her cousin is Professor Milroy Paul of the Medical Faculty in Ceylon.

As a first class Trained Teacher she was a pioneer to introduce modern methods of teaching in the Kindergarten section of the Uduvil Girls' College, and laid the foundation for an excellent Kindergarten department which exists to this day. While she was at Uduvil she also assisted the late Miss L. K. Clark (of the American Mission) as lecturer at the training school in the premises.

In 1939 when the Bilingual School was moved to Pandaterrupu, she was unanimously appointed Principal. The Jaffna Diocese found her reliable, enterprising and stalwart. The school progressed on the foundation of absolute dedication of service. She was a woman of classic culture, poise, integrity and sound judgement. Her sensitivity towards every individual was devoid of any distinction based on class creed or age. She launched into new management techniques and systems in the school, which included case-studies, discussion and role playing to illustrate the practical application and relevance of theoretical concepts. Thus the school extended into a large comprehensive school on equal footing with any of the good schools in Ceylon.

Even during her retirement, she made it her full responsibility to be always of service to people from the church as well as the community. People from all walks of life loved and respected her. She was a sincere friend and well-wisher of mankind. Her home was open to all who needed comfort and care. Her devotion was unique. She will be missed by many.

R

[This tribute is from an Old Girl of Uduvil in U.K.]

Ed.

In brief

○ The Jaffna Public Library has received donations amounting to Rs. 32,61,589-25 cts. Of this amount Rs. 8,40,411-45 cts. was from 22 countries outside Sri Lanka.

○ Local currency — The Law does not permit incoming passengers to bring with them more than Rs. 250 in Sri Lankan currency. Two Singaporeans who brought with them

Obituary

Mr. I. C. Lawrence

We regret to record the death which occurred on 3-3-83 of Mr. Isaac Culanayagam Lawrence of the Para-Medical Staff of the Van West Medical Clinic, Jaffna. He is a member of the CSI Church, Manipay.

The Funeral Service was held at his residence at Memorial School Lane, Manipay, on 5-3-83. Rev. Sam Thampoe officiated assisted by Rev. S. P. Jeyasingham and Rev. H. R. S. Jeyachandran of the Methodist Church.

The family mourners, besides the wife of the deceased, Esther Alagammah were:— Mr. and Mrs. C. Arulsuthan (daughter and son-in-law); Mr. and Mrs. Paramanathan (daughter and son-in-law) Manimekala and Kausala (daughters).

Mr. K. Satchithanathan

Jaffna College has sustained a great loss in the passing away on 28-2-83 of a member of the Staff, greatly loved and esteemed by students and colleagues alike, Mr. Kanagasabay Satchithanathan who was recently promoted District Scout Commissioner of Jaffna.

Mr. Satchithanathan left for the Third Jamboree of the Scout Movement at Anuradhapura a day later than scheduled because of indisposition. His death took place at Anuradhapura while he was participating enthusiastically at the Scout Jamboree at Harischandra Park.

The Funeral took place at his residence at Moolai on 2-3-83. As mark of honour, the Scout Contingent from Jaffna returned from Anuradhapura to give the departed District Commissioner full Scout honours at the Funeral.

The following is an excerpt from the "Island" 5-3-83.

Jamboree marred by death of Rover Scout

"The Scout Jamboree celebrations were marred when Rover Scout K. Satchithanathan, a teacher at Jaffna College and District Commissioner for Jaffna reportedly died of a heart attack at the Anuradhapura General Hospital about 2 a.m. on February 28.

With all flags at half mast the whole Scout Village had the appearance of a place of mourning on the day the veteran Rover Scout, affectionately called Sachi, according to his colleagues fell ill and died. He had been a scout for about 30 years and he had been very enthusiastic.

The late Satchithanathan's body was taken to his home town on February 28."

reans who brought with them Rs. 9000 are reported to have said that there were plenty of new thousand and Five hundred crisp notes with money-changers in Singapore.

○ The First Ambassador of the Palestine Liberation Organisation to Sri Lanka is Khairuddin Abdul Rahman.

இரங்கணுரை

திருமதி H. G. ஆசீர்வாதம்

கலை முதல் மாலை வரை மாத்திரமல்ல, கணவியும் கூட மனிதன் எதை எதையோ எல்லாம் சித்திக்கின்றான்; செயல்படுகிறான். ஆனால் செய்யவேண்டிய பலவற்றை மறந்துவிடுகிறான்; திடீரென ஒரு விபத்த நடக்கிறது விழித்துக் கொள்கிறான். அப்போதுதான் செய்யவேண்டிய பலவற்றைச் செய்யாது விட்டதை நினைத்து வேதனையடைகிறான். திருமதி ஆசீர்வாதத்தின் மரணம் இதைத்தான் எமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. நம் மத்தியில் சேவை புரிந்து இணைப்பாறி. முதுமை காரணமாக ஒதுங்கி வாழும் நம் வயதான ஊழியர்களையும் மனைவியர்களையும் நாம் பல வேளைகளில் மறந்து வாழ்ந்து, மரணம் அவர்களை அழைத்த பிறகுதான் திடீரென விழித்து; நினைத்து; வேதனைப்படுகிறோம். "செய்ய வேண்டிய உடனடிகளைச் செய்யுங்கள்". அவரைக் கனம் பண்ண வேண்டியதோ அவரைக் கனம் பண்ணுங்கள்" என்று வேதம் கூறுகிறது. சந்தேககாரனின் கூற்றுப்படி "சந்தேகமே ஆவயத்திலே நாட்டப்பட்டவர்கள் எங்கள் தேவனுடைய பிரகாரங்களைச் செறித்திருப்பீர்கள். அவர்களை முதிர் வயதிலும் கனி தந்து புஷ்டியும் பாராமையுமாயிருப்பார்கள்" என்று வயதான ஊழியர்களைப் பற்றிய வரலாற்றை எந்த வித அர்த்த புஷ்டியோடு எம்மை விளக்கின்றது. இணைப்பாறியுந்திருக்கும் ஊழியர்களும் அவர் மனைவியாரும் நம் நன்மதிப்புக்கும் அன்புக்கும் ஆழ்ந்த கரிசனங்களும் உரிமையாகும். இந்த வகையில் ஞானி அக்கார ஓர் விசேஷித்த இடம் பெற்றிருக்கிறார் அவர் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி, எங்கள் சபையின் ஜெபவாரக் கூட்டம் நடந்ததொன்றை அடுத்துப் போதுதான் எமக்கு அறிவிக்கப்பட்டது ஆவயத்திலுள்ளதும் முறை விடுகளில் ஜெப வாரக் கூட்டம் நடப்பெற்றதால் வழமைக்கு மாறாகத் திரைகளோர் அங்கு கூடி இருந்தனர். செய்தி அறிவிக்கப்பட்டதும் 'ஃப், ஃப்' என ஒரு சில விழுதுகள் நிசப்தம்; மறுவிழுது; ஏக காலத்திற் பண்டிடமிருந்து வெளிவந்த சம்பவங்களின் எதிரொலி—சம்பவங்களை விட மோதல்—ஞானி அக்கார அதைச் செய்ததா, இதைச் செய்தா—அப்படிச் செய்தா; இப்படிச் செய்தா—ஆம், உணர்ச்சி வசப்பட்ட சபையினர், தங்கள் நினைவுகளைப் பின் நோக்கித் தள்ளி அவர் தந்தைக்குச் செய்தவைகளைப் பற்றி சாட்சிபடந்த கொண்டிருந்தனர். கேட்பவர் யாருமில்லை என்ற அளவிற்கு எல்லாருமே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பண்டிதரிப்பு வரம்பு மக்கள் உள்ளத்திலே அவர் நீக்கமற்ற நிறைந்து நினைவினிலே சங்கமமாகிவிட்டார். ஏன்? எப்படி?, சபையின் எல்லா விடுகளுக்குள்ளும் எப்போதும் நுழைந்தவராக, இனிப் பிறக்கப்போகும் குழந்தை முதல் இறக்கும் தறுவாயிலுக்கும் எல்லோரையும் விசாரிப்பவராக; எந்தப் பிரச்சனையும் துணிவேசு அணுகுவதெவராக; நாம் ஏற்றுக் கொண்டானென்ன, உதாரணம் பண்ணுகிறானென, எல்லாருடைய எல்லங்களுள்ளும் அழைக்கப்பட்டமே அணுகிப் புத்தி சொல்லுகிறவராக அவர் கற்றித் திரிந்தார். ஜெபக் கூட்டம் வைப்பதற்கென்றல்ல; விசாரித்து ஜெபம் பண்ணுவதற்கென்றே கிறாமையில் ஒரு தடவையாவது விடு

களைச் சந்தித்தார். மிகத் தொலைவில் உள்ள விடுகளை நிச்சயம் மாதம் ஒரு முறை வரவது நினைத்துச் சந்தித்தார். இதனால் ஆவயத்திற்கு வராதவர்கள் கூட ஒழுங்காய் அவரையும் ஊழியனையும் சந்திக்க வாய்ப்புண்டானது.

அந்தத் துரிதமான துணைத் தடவையும் தொங்கும் கைப்பைபையும் கன்னத்தே வகிட்டுத் தட்ட உச்சியும் அதன் கீழ் மினும் வசைரப் புன்னையும் எவரும் எளிதில் மறக்கமுடியாது. சுறுசுறுப்பும், சிக்கனமும் துணிச்சலோடு கூடிய தலையிடும் அவரோடு கூடப் பிறந்தவை. சபைகளில் மாத்திரமல்ல ஆதினத்தின் கீழ் கர்த்தா குழுக்களிலும் அவரின் அக்கத்தவம் மிக அவசியம் என்னுமன்றி அவரின் திறமை மினிந்தது. ஆதினத்தின் சமயக் கல்விக்கு முன்னால் இயக்குனராகப் பெரும் பொறுப்பேற்ற பல்வகை பணிபாற்றினார். இவ்வாறு வாய்ப்பு வந்ததும் நம் இளஞர் யாவரும் அன்று கிறவர்களாக அவரின் ஊழியத்தின் கீழ் அடையப்பட்டவர்களே. நமது சபையில் வளர்ந்து வரும் ஒவ்வொரு நாட்பாடசாலையும் அதன் அமைப்பு முறையும் அவர் இட்ட அறிவுரைகளின் தொடர்ச்சியே. ஆதினத்தின் மகனார் சங்கத்தின் பவம் வாய்ந்த ஒரு துணை அவர் விளங்கினார். அவர் தரிசித்திருந்த எல்லாச் சபைகளிலும் மரதர்சனங்கள் தமக்கென்று திட்டமிட்டு விசேட பணிகளை ஆற்றியது மாத்திரமல்ல பிற மதத்தைச் சார்ந்த சகோதரிகளையும் அழைத்து உறவாடி ஊக்கமளிக்கும் சாஷ்மமாகத் திகழ்ந்தன. இணைப்பாறிய பிணைக் கூடததரக் முன்னர் ஊழியம் புரிந்த சபைக்குச் செல்வ நேரிந்தால், சந்திக்கக்கூடிய எல்லா விழைவையும் சந்தித்து விசாரிப்பார்.

தொழில் புரியும் பெண்கள் குடும்பத்திற்கோ, சமூகத்திற்கோ சிறந்த சேவை செய்ய நேரம் போதாது என்று முறுகுக்கும் நம்மவர் மத்தியிய. பொறுப்பு மிக்க நல்லாசிரியராய் பின்னணியப் பேணி வளர்க்கும் தாயாக, கணவரின் ஊழியத்தின் தோளோடு தோள் கொடுத்து அயராது உறுதுணை நின்ற மனைவியாக, சபைவாரின் நாளாந்த வாழ்வில் நிரம்பும் எல்லா தன்மை திறமைகளிலும் இரண்டறக் கலந்த போதகரம்மாவாக அவர் வாழ்ந்தார் என்பதை மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது. ஆசீர்வாதம் போதகரும் பின்னாளும் பெற்ற ஆசீர்வாதம் தான் "ஞானி அக்கார"

"வைவத்துன் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் — வரனுறையும் தெய்வத்துன் வைக்கப்படும்"

மக்களோடு கலந்துறைந்த ஞானி இவ்வாறுவதில் சங்கமமாகி விட்டார் என்றே நம்புகிறோம். ஆயின் நாம் மீளவும் சந்திப்போம்.

— திருமதி விஜயலக்ஷ்மி
பண்டிதரிப்பு.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் (2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

- குறிப்பாக இலங்கையின் இப்பகுதியில் தீவிர பொருளாதார நெருக்கடி நிலவும் இன்றையச் சூழலில் இது ஒரு பாரிய குற்றமாகும்.
- இதனால் பாதிக்கப்படுபவர் நீங்கலே, இப்பல்கலைக்கழகத்தில் நீங்கள் எங்கும் சேவல்திவி பெறக்கூடிய பூரண நலன்களையும் பெறத் தவறுகிறீர்கள்.
- இப்பிராந்திய மக்களும் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். ஏனெனில் உபர் கல்வி பெறும் வாய்ப்பை இழந்தோருக்கு தலைமை கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவும் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்.
- இத்தகைய உங்கள் நடவடிக்கைகளால் பொதுமக்களும் பாதிக்கப்படுவதால் அவர்களும் இவ்விதம் பற்றிக் கவலை கொண்டுள்ளனர்.
- கல்வியானது யாரும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மிகப் பெறுமதி வாய்ந்த ஒரு பொருளாகும். வாழ்க்கையில் உங்கள் நிலையைத் தீர்மானிக்கும் ஒன்றாகும். இது உங்கள் மரண பரிபந்தம் உங்களைத் தொடர்ந்துவருவதாகும்.
- உங்கள் கல்வியைப் பாதிக்காத முறையிலேயே எதிர்்ப்புகள் காட்டப்பட வேண்டும். அல்லது அதை வேறு யாராவது செய்வதற்கு விட வேண்டும்.
- ஒரு சிறந்த பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான வாய்ப்புக்களை வினாக்காதிர்கள்.
- இறுதி ஆய்வில் உங்கள் வேலை நிறுத்தங்கள் மூலமும் பிள்கலைக்கழகங்கள் மூலமும் பொருளாதார ரீதியில் பித்தங்கிய இப்பிராந்தியத்தில் வாரும் மக்களுக்கு உண்மையில் நீங்கள் நன்மை செய்ய யாதோராதிர்ர்கள்.

சுருக்கம்

உங்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வித் திட்டங்களை முதுமை கொண்டுள்ள, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் இப்பிராந்தியத்தில் திட்டமிட்ட அபிவிருத்தியினால் உங்கள் மக்களை ஒரு சிறந்த வாழ்க்கைக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒளிவாக நீங்கள் மற முடியும்.

இதையிட பாரிய முன்னேற்றத்திற்கு வேறு பணி இல்லை. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்போரே பிரதானமாக இந்தப் பொறுப்பைக் கையேற்ற வேண்டும்.

ஒருவருக்கு நெறிப்படுத்தப்பட்ட மனப்பான்மைத் தகுதி சிறந்த கல்விப் பின்னணி இல்லாததால் மைத்துவதில் முன்னேற்றம் இல்லை.

அதிஷ்டமுள்ள பட்டதாரி மாணவர்களே. வட பிரதேச மக்கள் மீது உங்களுக்கு அன்பு இருந்தால் உங்களுடைய மூல வளங்களை மிகப் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்தங்கள். இன்றைய பிரச்சனைகளுக்கான, பட்டதாரி மாணவர்களின் யதார்த்த அணுகு முறை இதுவேயாகும். நாம், பல்கலைக்கழக நலன் விடும் நோக்கம் இன்றி வேண்டுமென்றே இத்தகைய வேண்டுகோளை எழுப்புகிறோம். இன்றைய மட்டுமே மக்கள் மீதுள்ள உங்கள் உண்மை அன்பு நிரூபிக்கப்படும். அனுப்பியவர்:

— குருசாந்த வாட்சன்
வைத்திய அதிகாரி
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

பிரத்தியேகக் கல்விக்கு வரையறை விதிக்கப்படல் வேண்டும் (2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொண்டுவா? பின்னால்தே தகுதியும் திறமையுமற்ற பேரத்தொகையிலும் அனுப்பப் பெற்றோர் மனம் இசையுமா?

பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களுக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் தமக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களை அலட்சியமாக நோக்கும் மனோநிலை ஏற்பட இடமுண்டு. மாணவர்களின் கட்டுப்பாடும் ஒழுக்கமும் பாடசாலைகளில் சீர்குலைவதால், ஏற்கெனவே பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களில் குறிப்பிட்ட பகுதியின்கீழ் மற்ற மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் அப்பகுதி கற்பிக்கும்போது கிரத்தையற்றும் மற்றைய மாணவர்கள் கற்பதற்கு இடையூறுகளும் இருப்பர். சில பாடப்பகுதிகளை அணுகும் முறையில் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலைய ஆசிரியர்களுக்கும் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கும் சில வேறுபாடுகள் ஏற்படலாம். இதனால் ஒரு சில மாணவர்கள் மனத்தில் அப்பாடம் சம்பந்தமான தெளிவற்ற நிலை ஏற்பட இடமுண்டு. முப்பது மாணவர்களைக் கொண்ட வகுப்பில் கற்பிக்கப்படும் பாடத்தினைப் புரிந்து கற்க இயலாத மாணவன் ஐம்பது அல்லது அறுபது மாணவர்களைக் கொண்ட பிரத்தியேகக் கல்விக்கூடங்களில் கற்றுக்கொள்ள முடியுமா?

பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதொடர்ந்து இடையிடையே மாலை நேரங்களில் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களை நாலுவதால் மாணவர்கள் உடற்பிழிசியில் கடுப்புவதற்கே வினையாட்டுத் துறையில் பங்கு கொள்வதற்கே அவகாசமில்லாது போய்விடும் மாணவர்கள் உடல்நிலை பாதிக்கப்படலாம். உடல் உற்சியைப் பெறுவதே அவர்களது எதிர்கால வாழ்வுக்கு நன்மை பயக்கும். பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களுக்கு செல்லும் மாணவர்களில் சிலர் தமது கல்வி வளர்ச்சிக்கு முற்ற முழுதாக பிரத்தியேக பேரத்தொகையிலேயே தங்கியிருப்பர். இதனால் சப முயற்சியில் ஈடுபடார். இத்தகைய மனப்போக்காக சப ஆராய்ச்சியின் மேற்கொள்ள பின்னிப்பர்.

பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களில் வகுப்பறையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் தொகை வரையறுக்கப்பட்டு தகுந்த தராதரமுள்ள ஆசிரியர்களைப் பாடல்கள் போதிக்கப்படின மாணவர்கள் பயனடைய இடமுண்டு. தகுந்த அனுபவமுடைய கல்வியறிவுடைய நேரடிச் சேவையிப்பி பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையக் கல்விநிலையங்களில் உடல் உற்சியைப் பெறும் மாணவர்கள் பயனடைவர்.

பிரத்தியேக மருத்துவ நிலையங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்குவதைப் போல பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களும் குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுக்கு அமைய பதிவு செய்யப்படும் செய்யப்படும் மாணவருடைய நன்மை பெறலாம். கட்டுப்பாட்டிற்கு முறையில் பட்டிதொட்டி எங்கெனும் வரையறுப்பின்றி இயங்க இடமளித்தால் அத்து ஒரு சமூகச் சீர்தொடர அமைவலாம்.

இவ்விடயங்களை எதிர்காலச் சந்ததியினரின் முன்னேற்றத்திற்காக கல்வி வளர்ச்சியில் ஆக்கறை கொண்டுள்ள அனைவரும் ஆழ்ந்த அலசி ஆராய்ந்துதல் நன்மை பயக்கும்.

EDITORIAL

Vision and Reality

The Fifth Amendment to the constitution which enables by-elections to 'seats' where vacancies were not filled by nominations was passed on 24-2-83, "with 122 members voting for and none against," as the news reports have it. There were four abstentions.

The TULF members were not present at voting time. But the Central Working Committee of the Party which met on 14-2-83 has urged that elections should be held, not in the 17 electoral districts, picked out on a tripartite formula, but in all districts represented by government MPs where there was no majority for the government at the Referendum. The Committee, it is reported, has made particular reference to the Eastern Province.

The TULF demand has ruffled feathers in the expected quarters. We do not frankly see the wisdom of the TULF policy in keeping away from constitution making and amendment arguing but coming into the scene only when the impact of the Amendment, according to the tripartite formula, affects their cause in the Eastern Province.

On the other hand, it is not meaningful for any group of Tamil leaders in the Eastern Province to think that they can sink someone else's end of the boat and keep their own afloat. As a Tamil community we should remember, even at this late stage, that no short cuts can see us through, in our long and arduous journey.

The 'dissection' of the results of the Presidential Election and the Referendum was, perhaps, necessary up to a point. But the time and energy expended on it by political leaders (including our Tamil politicians) the character of the analysis, as reflected in some of the data prepared and the arguments urged by parties to counter some of the data, are reminiscent of what Historian Bailey called the 'tyranny of the trivial'.

We appreciate the government's move, in the political sphere, to cleanse its own ranks and ensure the integrity of the 'crew' as the ship of State finds itself in the mid stream of 'development'. We also endorse President Jeyawardene's statement that any changes, be it in politics or economics should be made on "democratic lines".

But we have been too pre-occupied with party 'politics' in the country particularly during the last two years to the detriment of almost every other area of national life. The years 1982 and 1983, in particular, have turned out to be virtual 'Election Years'.

Psychologists say life is not a series of "insulated cubicles", one for politics, one for economics, one for education, one for social life etc.

In Education, the country is yet awaiting a major overhaul. In Higher Education, universities are in turmoil. In social and community life, a tension-ridden climate pervades the air. In Economics, the consumer has been finally called upon to pay for consumerism in the country.

What the year 1983 has in store for us we do not yet know. But of one thing we are concerned. The "human gap" between the real world in Sri Lanka and the world of vision is widening and poses the greatest challenge for our future.

The Cluster School

According to the *Pathukavalan*, a Tamil weekly, of the North, Primary Schools in four rural areas, which had grades up to five have been asked to have classes only up to Grade 2. The children of Grade 3, 4 and 5 have been asked to join a school three miles away. The four rural areas mentioned are Kudathanai, Chempianpattu, Vettalaikerni and Kaddaikadu. These areas are in the Pt. Pedro Electorate.

The inhabitants of these areas are almost entirely fisherfolk. The men are mostly out at sea and the womenfolk have to run the home and also take charge of marketing the haul which the men bring ashore in the early hours of the morning.

Under this set up, the Primary Schools in these areas, (attended by children of parents who are fishermen) have been a great boon. But when with one stroke of a pen, a decision is made to raise the Grade of one particular school, three miles away by drawing to it by compulsion, children from schools in adjoining areas without regard to local conditions, the result obviously will be, as *Pathukavalan* (25-2-83) has pointed out, a mass drop-out of children which would ultimately benefit neither the four schools in the rural areas nor the bigger school in the supposed central area which is to be upgraded.

This particular episode raises the whole question of the establishment of Cluster Schools. Every good measure in Education often acquires around itself accretions which at times smack of racial and religious prejudices.

The Cluster School Concept is not meant to be used as a political weapon to smother smaller schools which have catered to particular denominations in their areas.

In this instance which *Pathukavalan* refers to, all the children affected are children of Roman Catholic Parents and the Director of

The Bread of Life

(A Bible Study on theme of the WCC Assembly)

"Jesus Christ, The Life of the World"

The Image of Bread:

Bread is a biblical image which evokes responses in many cultures but not all. Known as 'the staff of life' in some parts of the world, it is unknown elsewhere. Nevertheless, the need for nourishment for food, is a universal human reality and the shortage of it which bring hunger, and starvation to millions of people is an unfolding tragedy in today's world, as it was in the ages past. Bread, of course, is one of the most familiar christian symbols because of its use in the eucharist.

The following representative situations may guide the group in responding to the image of bread.

A Poor family

Mother serves most of the food left over from the previous evening to father who leaves early in the morning for his work in the factory. She distributes the remaining rice among the seven children and sends them off to school. Only some rice water remains for her. But she will get her lunch at the building site where she works as coolie. In the afternoon, the children come home and await the return of the parents for their evening meal.

While mother cooks with the help of the older children, the younger ones fall asleep. The children eat and go to bed. Without eating, the mother waits for the father's return. Late at night she learns that her husband has been arrested by the police for taking part in a demonstration. She goes to bed hungry.

An Affluent Family: The father and two children are at the breakfast table — mother is still in bed since she came home late from a party. There is a variety of cereals and other food on the table. The children complain that mother has not bought the latest cereal they have seen advertised on television. The father rushes off to office, asking the children to hurry and leave for school.

The children, however, skip school and spend the day with friends. In the evening, the father phones to say he will be late because of a meeting at the office. The children sit at table with the mother, quarrel with her when she asks about school and go to bed hungry.

(to be continued)

[Courtesy: NCC Review of India]

Education, NR has held that the initiative was not from the Education Ministry or the Department.

There are at present only two Cluster Schools in the North that have been started on an experimental basis — one at Kilinochi and the other at Pungudutivu. Any other experiment should have the sanction and authority of the Minister of Education and the local community.

People in the North face immense problems which call for a common front for their solution. In this context, denominational rivalry in education is an affront to the quality of Tamil leadership at the civic level.

Western Samoa Church News

At a special service of the Elders Committee of the Congregational Christian Church of Samoa, held in Apia, Western Samoa on the 9th of February 1983, Revd. and Mrs. Peni Vai of the CCCS were commissioned to go as missionaries of the Council for World Mission to serve the Church in Jamaica.

At the same service, Mr. and Mrs. J. P. Ampalavar were officially welcomed by the chairman of the Elders Committee, Revd. Elder Filemoni Tuigamala, to serve as missionaries from the Church of South India, through the Council for World Mission.

The Ampalavans served the Kiribati Protestant Church in the Gilbert Islands for four years, before they were transferred to Western Samoa by the Council for World Mission. In Samoa they will be teaching at Leulumoega Fou College in Malua, which is about twelve miles from Apia, the capital of Western Samoa.

The Samoan Church has just completed its new Headquarters which is a six storey building and has named it as John Williams block, named after Revd. John Williams the first missionary who took the Gospel to Samoa in 1830.

A Gigantic Enterprise

The World Christian Encyclopedia, (Oxford University Press) is a 1010-page volume by David Barret, a UK Anglican Missionary who visited 212 countries and worked with a team of 21 editors and consultants to complete his task.

While the major focus is Christianity, there is also data on all other faiths.

Christianity has today a non-white majority for the first time in 1200 years. The fastest growing group is the non-white indigenous churches. Barret says that by the year 2000, they will be 154 million Pentecostals who are now 51 million strong.

There is however a steep rise in atheistic and non-religious beliefs. 20.8 per cent of the population belong to this group as compared with only 2 per cent in 1900.

In brief

○ Two-thirds of the 20 Dioceses of the CSI has voted for ordination of women and thus it has become now constitutionally valid for any Diocese in the CSI to go forward in ordaining women candidates as Presbyters, according to the "Madras Diocesan News".